

L'explorador reprimit
Jaume Funes

Suspensos de segon trimestre

Ja estan totalment dins de l'adolescència i de l'institut, i la infància de fa pocs mesos queda en la llunyania. Tot hauria d'anar bé però al telèfon o al WhatsApp apareix la mare desesperada, desconcertada: "Aquest trimestre n'ha suspès sis!" "Res no és igual!" "Què podem fer?" Tot i haver abandonat ja la meua dedicació terapèutica, encara m'arriben els SOS, encara miro de vendre paciència, esperança, formes de comprensió adulta que no compliquin les vides adolescents. Ells i elles tenen 13 anys, estrenen primavera, angoixa, descobriment de nous mons, pànic pel que vindrà, felicitat de sentir-se dominant el món. També comproven que la *senyo* ja no té autoritat però exerceix el poder, que això d'anar a classe hi ha dies que no passa de ser un potent esforç per afrontar l'absurd.

Totes aquestes preocupacions familiars de segon semestre plouen a la meua agenda enmig de xerrades i

CRISTINA CALDERER

escrits sobre avaluació, exàmens, revalides, normes de repetició de cursos... I he de pensar en distàncies i ruptures. No em queda més remei que posar en relleu que aprendre a anar a l'institut acaba no sent res més que aprendre adaptació acadèmica resignada, mentre van cobrant pes la vida, els amics, els amors, les expe-

riències i els dubtes. Una vida que passa per aules i passadissos aliena a la preocupació central de la institució escolar. He de recordar que deixar de confiar en ells i elles molt d'hora és la manera perfecta que tot acabi malament.

Què fem amb els suspensos? Què fem amb els nous descontrols? ¿Es

pot fer que el descobriment del caos sigui educatiu? A vegades ajudo uns i altres a trobar les pròpies serenors vitals, però, ¿entendran les autoritats acadèmiques, per exemple, que repetir curs no ha de dependre del nombre d'assignatures de les quals *passi* l'alumne? ¿Serà capaç el tutor de no convertir una mala nota en una pedra feixuga en l'adolescència que comença? ¿Podem acceptar que, si no vigilem, l'escola en lloc de ser un meravellós espai adolescent serà la principal manera de complicar una adolescència? Tinc dificultats per aconseguir que pares i mestres entenguin que el bon adolescent no és el bon estudiant. Jo no sé donar certificats de garantia, però ahir mateix em parava al carrer una mare per dir-me: "Se'n recorda d'en Joan, quan veníem a parlar amb vostè i estàvem desesperats? Ara és una meravella!"

Jaume Funes és psicòleg, periodista i educador

El casal d'estiu del CCCB

Culturnautes

Del 27 de juny al 29 de juliol de 2016

Un laboratori de creació amb una gran dosi d'experimentació i nous formats per a exploradors i exploradores de 6 a 14 anys

Inscripcions:
del 16 d'abril al 16 de juny
CCCB (www.cccb.org)
Fundació Pere Tarrés
(www.peretarres.org)

Reunió informativa:
11 de maig a les 18 h
al CCCB

Organitzen:

CCCB Centre de Cultura Contemporània de Barcelona

 Montseguir 5
08007 Barcelona
T 93 306 4100

FUNDACIÓ PERE TARRÉS

Col·laboren:

